

[Arbejdsministeren]

humanitært arbejde, og det kommer altså ikke ind under denne ordning.

Hr. Poul Nødgaard spurgte også, om jeg troede, at disse ændringer ville skabe fuld beskæftigelse. Nej, det tror jeg ikke de gør. Det er et bidrag til at få sat nogle i gang, et bidrag til at få løst nogle opgaver, et bidrag til at skabe forståelse for, at orlov er brugbar som et arbejdsmarkedspolitisk instrument, og vi finder oven i købet, at det er et så brugbart instrument, at vi vil videreføre det og gøre det bedre, men løse beskæftigelsen kan det selvsagt ikke. Dertil skal vi have en erhvervspolitik, en investeringspolitik, selvfølgelig en omkostningsbevidsthed og en bedre fordeling af det arbejde, vi har. Men når hr. Poul Nødgaard taler om, at det eneste, der kan løse beskæftigelsesproblemet, er omkostningssiden hos erhvervslivet, er jeg nødt til at sige, at vi sådan set igennem 10 år har set, at det i sig selv vitterlig ikke løser det. Når hr. Poul Nødgaard plejer at sige det, handler det mere om lønomkostninger, men vi tror ikke på, at lønomkostningerne i sig selv skaber så store belastninger, at vi ikke kan løse beskæftigelsesproblemet; det er en aktiv erhvervs politik på et helt andet ambitionsniveau end det, vi har set i de sidste 10 år.

Det med børn over 3 år har hr. Poul Nødgaard så udmærket fået besvaret af hr. Glønborg, så jeg skal lade det blive ved det.

Under ét vil jeg selvfølgelig godt takke regeringspartiernes ordførere for tilslutningen til forslagene. Jeg tror, at det var hr. Svend Aage Jensen, der havde en meget vigtig pointe i sit indlæg, nemlig at når folk – sådan forstod jeg det i hvert fald – i perioder er væk fra deres dagligdag, hvad enten den nu er en arbejdsplads eller ledighed, og er ude i verden og hjælpe, er de faktisk mere tilfredse, når de kommer tilbage, og den tilfredshed, der skyldes, at et menneske har været ude enten at passe børn eller få en uddannelse, er faktisk også noget, som kommer virksomheden til gode; så der er i virkeligheden en ikke helt uvæsentlig sidegevinst ved, at vi laver disse orlovssordninger.

Hr. Glønborg og andre har spurgt, hvad der får folk til at flytte sig fra arbejdsmarkedet; hr. Poul Nødgaard var sådan set også inde på det. Tør folk flytte sig, når de ikke ved, om de kan komme tilbage igen? Dertil må jeg sige, at frihedsordningerne i dette lovkompleks baserer

sig på en aftale mellem arbejdsgiverne på den ene side og lønmodtagerne på den anden side, og det siger sig selv, at når man indgår en aftale, skal man også holde den. Når lønmodtageren indgår en aftale med arbejdsgiveren, som dermed også giver en garanti for, at arbejdspladsen er der, når lønmodtageren kommer tilbage, skal den også holdes. Vi kan nok ikke i Folketinget gøre det meget bedre end overlade det til en privat aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver, men det er i hvert fald noget af det, som kan få folk til at flytte sig.

Afslutningsvis er der ingen tvivl om, at vi kunne få flere til at turde indgå i orlovssordninger af den ene eller den anden art, hvis der var lidt bedre beskæftigelse, end vi har i dag, og det er sådan set også det, der er regeringens fornemste og vigtigste opgave.

Tak for tilslutningen til forslagene fra stort set alle partier – med større eller mindre nuancer vil jeg sige til hr. Poul Nødgaard at jeg har bemærket, men i hvert fald tilslutning til forslagene hurtige behandling i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om forbud mod anvendelse af genetiske test ved ansættelser og ved tegning af pensioner og forsikringer.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 12/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling